

KARTA PRZEDMIOTU (SYLABUS)**Opis przedmiotu**

Kod przedmiotu		Nazwa przedmiotu	Media rysunkowe	
SM/O/II/ST/A.3			Drawing media	
Język wykładowy		Jęz. polski		
Rok akademicki		2023/2024		
Kierunek w zakresie		Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Poziom studiów		studia drugiego stopnia		
Profil studiów		ogólnoakademicki		
Forma studiów		stacjonarne		
Semestr / semestry		1, 2		
Przynależność do grupy zajęć		A. Grupa zajęć podstawowych		
Status przedmiotu		Obowiązkowy		
Formy realizacji zajęć dydaktycznych, wymiar, punkty ECTS		Forma zajęć	Liczba godzin zajęć dydaktycznych	Liczba punktów ECTS
		Wykład	[h]	8 ECTS
		Ćwiczenia	[h]	
		Pracownia artystyczna	90 h	
Powiązanie przedmiotu	z profilem studiów	związany z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie do której przyporządkowany jest kierunek studiów (profil ogólnoakademicki)		6 ECTS
	z uprawnieniami			ECTS
	z dyscypliną	Sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki		8 ECTS
Forma nauczania		Tradycyjna – zajęcia zorganizowane w uczelni		
Wymagania wstępne		Studenci kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna		
Jednostka prowadząca		Katedra Grafiki i Projektowania		
Koordynator		prof. Andrzej Markiewicz		
Osoby prowadzące		prof. Andrzej Markiewicz, dr hab. Andrzej Brzegowy		
Adres strony internetowej pjo		ws.uniwersytetradom.pl		
Adres e-mail, telefon koordynatora		amarkiewicz.ws@uthrad.pl		

EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE, REALIZACJA ZAJĘĆ DYDAKTYCZNYCH, WERYFIKACJA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ

Cel kształcenia:	Wprowadzenie studenta w problematykę obrazowania i budowania wypowiedzi plastycznej za pomocą zapisu rysunkowego. Zawiera treści programowe szczególnie potrzebne na kierunku Sztuka Mediów i Edukacja Wizualna. Zajęcia z przedmiotu Rysunek stanowią podstawę dla dalszych działań artystycznych.
Treści programowe:	<p>Przekazywania i wyrażania najprostszymi, ale i wyrafinowanymi w swojej prostocie, a także niekiedy bardziej skomplikowanymi środkami plastycznymi, wrażeń związanych z obserwacją otaczającej nas rzeczywistości. Notowania za pomocą linearnej konstrukcji, czy z użyciem światłocienia i waloru, sytuacji i zjawisk w formie szkicu, pierwszego zapisu rysunkowego, samoistnego w swojej lapidarności i zamkniętego jako rozwiązanie plastyczne, ale także stwarzającego możliwość dalszego rozwijania w postaci obrazu monochromatycznego – rysunkowego studium martwej natury.</p> <p>Kształtowanie umiejętności komponowania na płaszczyźnie, różne rodzaje kompozycji, środek ciężkości rysowanego układu, umiejętność zachowywania równowagi.</p> <p>Odręczny rysunek konstrukcyjny wykorzystujący wiedzę z zakresu perspektywy zbieżnej, linearnej; zagadnienie przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie.</p> <p>Zdobywanie umiejętności obserwowania natury, otaczającej rzeczywistości, rysowanie z natury, głównie przy pomocy linii – rysunek linearny; stopniowe „rozrysowywanie się”, poznawanie poprzez ćwiczenia własnych predyspozycji i możliwości w tej dziedzinie, własnego sposobu budowania formy, określania różnego rodzaju materialności, ale również kształtowanie i wzbogacanie tych umiejętności, praca nad różnorodnością linii określających różne formy /wielkość w jedności/, ćwiczenie kreski, ruchu ręki, własnego pociągnięcia, gimnastyka ręki kreślącej odręcznie we wszystkich kierunkach, swobodne posługiwanie się odręczną linią jako podstawowym środkiem wyrazu w rysunku; zwrócenie uwagi na indywidualne cechy linii, jej charakter poprzez wyrazistość lub delikatność, płynność lub sztywność, długość pojedynczego pociągnięcia, kierunek określający naturalny gest ręki, szrafirunek.</p> <p>Dalsze kształcenie umiejętności całościowej obserwacji natury, odróżnianie tego, co jest wrażeniem wzrokowym, od wiedzy o przedmiotach; umiejętność selekcji, eliminacji zbędnych szczegółów, niepotrzebnych elementów przedstawienia.</p> <p>Umiejętność przechodzenia od fazy szkicu do studium, ale również poprzestawanie na szkicu, jako wypowiedzi w pewnym sensie ukończonej; wzajemne relacje pomiędzy rysunkiem linearnym i światłocieniowym – modelunek światłocieniowy traktowany jako rozwijanie, wzbogacanie rysunku linearnego.</p> <p>Zagadnienia waloru i światłocienia jako odrębnych, ale przenikających się aspektów modelunku.</p> <p>Różne techniki (warsztaty) rysunkowe pozwalające na różnego rodzaju interpretacje tematu, umiejętność łączenia ze sobą różnych technik rysunkowych i uświadamianie sobie celu i zasadności takich poczyną.</p> <p>Rozwijanie zdolności świadomego określania charakteru kompozycji w zależności od doboru elementów i ich wzajemnych powiązań i konfiguracji, ale także wymowy przedstawienia, ze zwróceniem uwagi na jego atmosferę, nastrój, w zależności od użytych środków wyrazu.</p> <p>Wyrobienie zmysłu obserwacyjnego poprzez prace o charakterze studyjnym, wymagające wnikliwego odczytywania formy.</p> <p>Podnoszenie zagadnień iluzji przestrzeni na płaszczyźnie, kształcenie umiejętności przybliżania lub oddalania obrazu, rozdzielania poszczególnych planów i ich zbliżania do siebie.</p> <p>Indywidualne poszukiwania własnych środków wyrazowych, rozwiązań warsztatowych i technicznych dla podkreślenia charakteru formy, treści, atmosfery rysunku.</p> <p>Próby stworzenia własnej koncepcji plastycznej postawionego sobie zadania, własnej interpretacji tematu, którym może być zarówno martwa natura, co przestrzeń lub światło jako zagadnienia podstawowe, niezależnie od tematu przedstawienia.</p>
Metody dydaktyczne (kształcenia):	<ul style="list-style-type: none">• metody podające - wykład informacyjny, prelekcja,• metody aktywizujące – dyskusja dydaktyczna,• metody eksponujące - pokaz, prezentacja,• metody praktyczne - pokaz, ćwiczenia warsztatowe, ćwiczenia technologiczne, realizacje rysunkowe
Rygor zaliczenia, kryteria oceny osiągniętych efektów uczenia się, sposób obliczania oceny końcowej:	Ocena końcowa z pracowni artystycznej stanowi sumę ocen, jej średnią uzyskaną przez studenta za:prezentację kompletu prac rysunkowych wykonanych prawidłowo pod względem technicznym 50%, kreacyjnym, nowatorskim 30%, aktywność na zajęciach, samodzielność pracy 20% . Oceny będące ocenami cząstkowymi ze wszystkich form ćwiczeniowych wchodzących w skład danego przedmiotu muszą być pozytywne co jest równoznaczne z jego zaliczeniem i zdobyciem przez studenta liczby punktów ECTS przyporządkowanej temu przedmiotowi.

Efekty uczenia się dla przedmiotu w odniesieniu do efektów kierunkowych i formy zajęć				Metody weryfikacji efektów uczenia się	
Numer efektu uczenia się	Opis efektów uczenia się dla przedmiotu (PEU) Student, który zaliczył przedmiot (W) zna i rozumie/ (U) potrafi /(K) jest gotów do:	Kierunkowy efekt uczenia się (KEU)	Forma zajęć	Forma weryfikacji (zaliczeń)	Metody sprawdzania i oceny
W1	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zasady dotyczące realizacji prac artystycznych związanych z własną specjalnością w zakresie dotyczącym nauki i sztuk.	K_WG02	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa Projekt/zestaw prac
W2	Zna i rozumie w stopniu pogłębionym zagadnienia warsztatowe tworzenia prac plastycznych o wysokim stopniuoryginalności z zakresu własnej specjalności	K_WG10	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac

U1	Potrafi wykorzystywać wszechstronne inspiracje będące podstawą kreacji artystycznej.	K_UW04	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Projekt/zestaw prac
U2	Potrafi budować interesujące wypowiedzi na temat własnej twórczości podczas pokazów prac plastycznych np. wernisaży czy innych okoliczności związanych z wystąpieniami publicznymi.	K_UK03	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K1	Jest gotów do integracji z innymi osobami w ramach różnych przedsięwzięć kulturalnych.	K_KO01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
K2	Jest gotów gromadzić, analizować i w świadomy sposób interpretować potrzebne informacje na poziomie specjalistycznej wiedzy z zakresu sztuki, a szczególnie własnej specjalności	K_KR01	Pracownia artystyczna	zaliczenie	Rozmowa
Stopień osiągnięcia kierunkowych efektów uczenia się: K_WG02+++, K_WG10 +++, K_UW04+++, K_KR01++					

Literatura podstawowa, literatura uzupełniająca, pomoce naukowe					
Literatura podstawowa: <ol style="list-style-type: none"> 1. Arnhem R., Sztuka i percepcja wzrokowa 2. Teissig K., Techniki rysunku 3. Anders H, Z problematyki rytmu w sztuce 4. Kandyński W., Punkt i linia a płaszczyzna 5. Rzepińska M., Historia koloru w dziejach malarstwa europejskiego, Kraków 1983 Literatura uzupełniająca: <ol style="list-style-type: none"> 1. Gombrich E.H., O Sztuce, Warszawa, 1997 2. Rzepińska M., Studia z teorii i historii koloru, Warszawa 1976 4. Gage J. Sztuka, nauka, symbolika, Kraków 2010 5. Gage J., Teoria i znaczenie koloru od antyku do abstrakcji, Warszawa, 2008 6. Newall D., Impresjonizm, Warszawa 2010 7. Crepaldi G., Impresjonizm, Warszawa, 2010 8. Poprzęcka M., Arcydzieła Malarstwa Polskiego, Warszawa 2008 <ol style="list-style-type: none"> 1. Pomoce naukowe: Albumy sztuk plastycznych z naciskiem na rysunek, Katalogi wystaw, Projekcje multimedialne 					

Naład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się – bilans punktów ECTS			
Udział w zajęciach, aktywność	Obciążenie studenta [h]		
	Inne godz. kontaktowe (IGK)	Zajęcia bez nauczyciela-praca własna studenta (ZBN)	Zajęcia dydaktyczne
Udział w ... wykładach	X	X	X
Samodzielne studiowanie tematyki ... wykładów	X	X	X
Udział w ćwiczeniach / ćwiczeniach laboratoryjnych	X	X	90[h]
Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	X	60 [h]	X
Udział w konsultacjach	45 [h]	X	X
Przygotowanie do zaliczenia / egzaminu	5 [h]	15[h]	X
Udział w egzaminie / zaliczeniu	X	X	X
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	50 [h]/ 2 ECTS	75 [h]/ 3 ECTS	90[h]/ 3 ECTS
Punkty ECTS za przedmiot	8 ECTS		

Informacje dodatkowe, uwagi
W przypadku studentów ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych, określone powyżej (w karcie) metody i formy weryfikacji efektów uczenia się dostosowuje się odpowiednio do indywidualnych potrzeb tych studentów.
Szczegółowe zasady i formy wsparcia studentów ze szczególnymi potrzebami: w tym z niepełnosprawnością, przewlekle chorych podczas zajęć, zaliczeń i egzaminów określono w: Regulaminie Studiów, Zasadach Studiowania, Procedurze dotyczącej zapewnienia dostępności procesu kształcenia studentom ze szczególnymi potrzebami, w tym: z niepełnosprawnością, przewlekle chorych.